

UNDIR FÝRA EYGUM

Hvat gert tú, tá ið tú slappar av?

– Eg slappi av, tá ið eg geri okkurt heilt annað, enn tað sum eg vanliga geri – eisini hóast eg kann gerast eitt sindur kropsliga móður av tí. Mær dámar væl at fara í hagan og at fáast við seyð. Sunnudag geri eg sum prinsipp einki, og tá kann eg onkuntíð seg meg at hyggja eftir fótbóltri í sjónvarpi.

Hvør er besti lutur, sum tú elgur?

– Eg havi ongantíð heft meg við ávísar lutir, tí sum útgangsstøði kunnu allir lutir erstattast.

– Tað er fupp at siga, at um ein reiðari forvinnur minni pengar, so fáa vit øll meira, sigur Jacob Vestergaard, løgtingsmaður fyri Fólkaflokkinn

Mynd: Jens Kristian Vang

skal dríva verkið, tí so fáa øll meira burtur úr – eisini almenni sektorurin í Havn. Vinnan økir um búskapin, so vit øll fáa tað betri í Føroyum. Loysnin er ikki at taka pengar frá einum virknum vinnuparti og koyra pengarnar inn í eina minni virknan almennan kassa, og tað er fupp at siga, at um ein reiðari forvinnur minni pengar, so fáa vit øll meira, sigur Jacob Vestergaard.

Hann heldur, at vinnan í lýtuni er í einari bíðistøðu, sum ávirkar virksemd.

– Vinnan er komin í eina naggatódn, og tað er sera spell. Eingin kann veruliga koma víðari, sum stóðan er viðætlaðu fiskivinnunýskipanini. Vinnan hevur midlar at arbeiða við, og um vinnan kendi seg trygg við eina komandi skipan, hevði hon gjørt stórar iløgur í framtíðina. Tað eru pengar í vinnuni at arbeiða við, men óvissan er so stór, at vinnan er í einari bíðistøðu, sigur Jacob Vestergaard.

– Tað gongur upp og niður í vinnuni, og leggur tú upp til eina skipan, har stórar partur av vinninginum skal í landskassan, fer tað at skerja munandi um møguleikarnar hjá vinnuni at arbeiða. Føroysk vinna hevur í alt ov stóran mun livað frá hondini í munnin, og vinnan hevur ikki havt rásarúm til planlegging og iløgur. Nú er stóðan øðrvísi í fleiri pørtum av vinnuni, og tað ger, at vinnan kann vera í fremstu røð við skipum, framkomnum virkjum, nýggjari tøkni og kann til-laga seg eftir marknaðinum.

Krevur breiðar herðar

Búskaparligu tíðirnar í Føroyum eru góðar í lýtuni. Sera stórt virksemd er í flestum pørtum av samfelagnum. Inntøkurnar úr útheiminum eru so stórar sum ongantíð – ikki minst orsaka av pelagisku vinnuni og alivinnuni – og tað kastar av sær til aðrar partar av samfelagnum. Inntøkurnar hjá landskassanum og kommunukassum eru stórar og vaksandi, og tað skundar undir virksemd í samfelagnum.

Jacob Vestergaard stúrir tó fyri gongdini í almenna sektorinum.

– Tað skulu breiðar herðar til at bera góðar tíðir, og eg siggi ikki teir breiðu herðarnar. Tað er eitt øgiligt alment virksemd, og pengarnir fossa úr landskassanum. Eg eri ikki í iva um, at vit eiga at tálma vøksturin í útreiðslunum hjá almenna sektorinum, men heldur vil mann nú gera landskassan bundnan at óvanligum inntøkum úr vinnuni.

– Hetta er ein sera vanda-mikil gongd, og tað er eitt greitt vandatekin, at almenni sektorurin veksur við stórari ferð, meðan framleiðsluvinnan stendur í stað, heldur Jacob Vestergaard.

– Vit mugu halda fast í, at vinnan skal hava góðar og tryggjar umstøður at virka undir og skal gjalda skatt til samfelagið sum øll onnur. Men øll fáa mest burtur úr, um vinnan sleppur at arbeiða við pengunum, heldur enn at teir skulu súgvast inn í ein almennan kassa, sigur Jacob Vestergaard.

UM Jacob Vestergaard

Jacob Vestergaard er 56 ára gamal og av Økrum. Hann er giftur við Sólfríð, og tey eiga fyra børn. Hann hevur útbúgving sum politistur. Í 1985 stillaði hann fyrstu ferð upp í politikki – á kommunvali í Sumbiar kommunu, har hann hevur sitið sum borgarstjóri fleiri skeið. Síðani 2003 hevur hann í fleiri umførum verið landsstýrismaður – serliga hevur hann umsitið fiskivinnu-mál. Síðani 2008 hevur hann verið valdur í lögtingið.